



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1268/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Момчиловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља из Београда, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4159/2023 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4159/2023 од 21.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4159/2023 од 21.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Сурдулици П1 68/2023 од 27.09.2023. године, којом је обавезана тужена да солидарно са Здравственим центром Сурдулица из Сурдулице исплати тужилји потраживање утврђено пресудом Основног суда у Сурдулици П1 27/2015 од 25.11.2015. године и то: 1) на име накнаде за обављање синдикалне функције у Основној организацији и Синдиката лекара и фармацеута Србије износ од 175.802,00 динара, са законском затезном каматом, на појединачно одређене новчане износе (ближе одређено у изреци), као и да за обрачунате износе изврши уплату доприноса за обавезно пензијско осигурање код РФ ПИО, 2) на име разлике у отпремнини због одласка у старосну прензију износ од 88.631,00 динара, са законском затезном каматом од 07.12.2014. године до исплате, 3) на име трошкова парничног поступка насталих у предмету Основног суда у Сурдулици П1 27/2015 износ од 49.837,00 динара, са законском затезном каматом од 05.07.2016. године до исплате и 4) на име трошкова извршења по решењу Основног суда у Сурдулици И 559/16 од 25.05.2016. године, износ од 14.744,00 динара и трошкове спровођења извршења по закључку Јавног извршитеља Мирјане Ринчић из Врања Ии 360/20 од 13.03.2020. године, износ од 2.744,29 динара (став први изреке првостепене пресуде) и обавезана тужена да накнади тужилји трошкове поступка у износу од 115.678,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности решења о трошковима поступка до исплате (став други изреке првостепене пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је благовремено поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије у оквиру својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. а у вези члана 413. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон) утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Ревизија није потписана од стране означеног заменика државног правобраниоца из Одељења у Лесковцу Саше Станојевића већ од стране другог лица, које је хемијском оловком означило да то чини за заменика државног правобраниоца.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом става 7. овог члана је прописано да се заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује посебним прописима.

У конкретној ситуацији заступање Републике Србије је предвиђено посебним прописом, Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014).

Одредбом члана 2. став 1. Закона о правобранилаштву је прописано да је Правобранилаштво орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Одредбом става 2. овог члана је прописано да послове правобранилаштва за заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво, које се оснива овим законом. Одредбом члана 6. овог закона је прописано да функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца. Одредбом члана 11. став 4. овог закона је прописано да, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање странке од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима, као и адвокат. Одредбом члана 23. став 1. овог закона је прописано да послове из надлежности Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Према томе, како у поступку по ванредним лековима странку мора да заступа адвокат, изузев ако је сама адвокат (члан 85. став 6. ЗПП), а у поступку по ревизији као ванредном правном леку Државно правобранилаштво је овлашћено да заступа тужену Републику Србију под истим условима, као и адвокат (члан 11. став 4. Закона о правобранилаштву), то ревизију у име Републике Србије могу изјавити само државни

правобранилац и заменик државног правобраниоца (члан 6. Закона о правобранилаштву).

Како је ревизија тужене изјављена од другог лица, а не од стране државног правобраниоца или заменика државног правобраниоца овлашћених за подношење ревизије у име тужене, то ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић